

Colțul Academiei Îngerașilor – secție a L.T.B.

prof. Cristian Albu

„Și când cei ce sunau din trâmbițe și cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci...” (2 Cronici 5:13).

Întrebarea care m-a preocupat este: „Muzica care îmi place mie îi place și Domnului?”; muzica pe care o ascult eu, muzica pe care o cânt eu este pe placul Domnului? Muzica are un rol foarte important în Biblie, în închinare, în școală, în viața noastră. Cu siguranță, perioada cea mai potrivită pentru a sădi în mintea și inima unui copil lucruri bune este chiar perioada în care ei se află acum, copilăria cu toate frumusețile ei. Așa se face că la orele de Ansamblu Coral, când petrec timp cu ei, le transmit valorile spirituale care derivă din muzica pe care o ascultăm sau o cântăm.

Un studiu spune că un tânăr ascultă muzică chiar și șase ore pe zi. Domnul e interesat de muzica pe care o ascultăm și o cântăm noi. Muzica are o influență mare atât asupra tinerilor cât și asupra copiilor. În Scriptură găsim trei principii cu privire la muzică:

1. PRINCIPIUL INFLUENȚEI SPIRITUALE – „Duhul Domnului s-a depărtat de la Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea de la Domnul.” (1 Samuel 16:14)

Există un anumit tip de muzică în care duhul cel rău nu se simte bine, cum tot așa există și un anumit tip de muzică în care duhul cel rău se simte bine. Există trupe în care muzica e închinată celui rău. Un CD renumit se numește chiar „Autostrada spre iad”. Chiar de la vârste fragede copiii trebuie să deosebească tipul de muzică plăcut sau nu Domnului.

2. PRINCIPIUL DEDICĂRII – *Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plîngeam, când ne aduceam aminte de Sion. În sălcile din ținutul acela ne atîrnaserăm harpele. Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări, și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicînd: „Cîntați-ne câteva din cântările Sionului!” (Ps. 137:1-3)* Muzica rock este adusă și cântată în biserică. Acest tip de muzică ne îndeamnă la răzvrătire. Cei fără Dumnezeu se bucură de melodiile acestea. Oare ar putea și copiii Domnului să se bucure?

3. PRICIPIUL CREDINȚEI – „Pe cînd iată cum vorbește neprihănirea, pe care o dă credința: „Să nu zici în inima ta: 'Cine se va sui în cer?' sau 'Cine se va pogori în Adânc?'” (Romani 10:6-7)

Mă întreb, dacă ascuți sau cânti muzica dedicată lumii ai putea crește în credință?

Muzica are trei părți:

1. Ritm – pulsul muzicii;
2. Armonie – latura intelectuală;
3. Melodie – partea unde reacționează sufletul; linia melodică.

Concepții greșite despre muzică: Să cântăm orice fel de muzică ca să atragem tinerii la Domnul – FALS. Scopul muzicii nu e ca să îi atragem pe tinerii la Domnul. Scopul muzicii este ca Domnul să fie slăvit. Bătălia care se dă în ziua de azi pentru mintea și inima copiilor trebuie să includă și modul în care ei învață să îl slăvească pe Domnul prin vocile lor și în același timp prin muzica pe care o ascultă.

În concluzie, muzica pe care o ascultăm ne umple de putere sau ne umple de fire. Muzica nu e o treabă de gust: îmi place sau nu îmi place.

SĂRBĂTORIȚII LUNII MAI 2017

Dumnezeu sa te binecuvânteze !

Nistoran Ioan – 1 mai
Chisaliță Ana – 1 mai
Varan Emma – 7 mai
Rusovan Dana – 8 mai
David-Izvernar Mihaela – 10 mai
Albu Aurica – 11 mai
Iancu Floarea – 13 mai
Pera Dumitru – 14 mai
Marișescu Ion – 18 mai
Gîrjan Ana – 18 mai
Marișan Nicolae – 20 mai
Boboescu Adelina – 23 mai
Țuțuian Octavian – 25 mai
Gapșa Nicolae – 25 mai
Pavel Ștefania – 26 mai
Marișescu Marius – 30 mai

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Tehnoredactare:

Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE la adresa:
www.maranata1.ro
sau pe adresa de Facebook a bisericii noastre

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Buletin inFormativ

Anul IX, Nr.2– MAI 2017
GRATIS

REFORMA PROTESTANTĂ UN PUNCT DE REPER ÎN ISTORIA BISERICII LUI CRISTOS

pastor Nelu Popescu

Secolul al XVI-lea a fost marcat de mai multe dispute referitoare la învățătura creștină. Aceste dispute s-au concretizat în cele din urmă în ceea ce astăzi este cunoscut ca fiind reforma protestantă. Reforma nu a fost nici pe departe doar „o furtuna într-un pahar cu apă” așa cum poate a fost percepută la începutul ei. Adâncindu-se în studierea Cuvântului lui Dumnezeu, câțiva oameni au avut curajul să înfrunte împărați și papi, concilii și sisteme religioase, aducând schimbări radicale în învățătura despre Scriptură, despre credință, despre har și despre închinare.

Reforma lui Luther. „Luther s-a luptat cu Biserica nu pentru că aceasta cerea prea mult, ci pentru că cerea prea puțin” (Oswald Spengher). Martin Luther s-a născut la 10.11.1483 în Eisleben, într-o familie de condiție socială medie. Tatăl său a fost minier într-o mină de argint. La început a vrut să studieze dreptul, dar Dumnezeu a avut un alt plan pentru el. Luther a ajuns într-o mănăstire. Acolo a început lupta sufletească pentru a înțelege marile adevăruri despre Dumnezeu, despre Biserică și despre credință. Decisivă în formarea lui ca teolog a fost întâlnirea cu Johann Stapitz, vicar al ordinului augustinian. Acesta i-a devenit mentor. J.Stapitz l-a îndemnat pe Luther să se pregătească pentru a predica și pentru a deveni doctor în teologie. În fața acestei provocări, Luther a spus: „Dar îmi vei fura viața”. Replica mentorului nu a întârziat: „Aproape că ai dreptate...”. Luther a obținut titlul de doctor în teologie în anul 1512. Luther a fost un teolog biblic. A ajuns profesor de exegeză biblică la Universitatea din Wittenberg-Germania și a reorientat teologia spre textul biblic. Odată cu aprofundarea textelor biblice, el a ajuns la concluzia că este o prăpastie imposibil de trecut între teologie și speculațiile umane din filozofie, care au influențat și gândirea multor teologi. Luther a pus întrebarea: ce are a face Ierusalimul cu Atena (centrul filozofiei de atunci) și credința cu rațiunea. În concepția sa, Luther nu a denigrat rațiunea-capacitatea de a judeca și de a discerne în problemele societății umane și în guvernare. Rațiunea în teologie trebuie să funcționeze ca un principiu ordonator prin care revelația biblică a fost dată în mod clar.

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(umare de pe pagina anterioară)

Rațiunea trebuie asistată de Duhul Sfânt, iluminată și incorporată în credință. Rațiunea poate servi credința în a aborda diferite probleme. Rațiunea nu era o sursă de autoritate independentă pe lângă Scriptură, dar rațiunea răscumpărată avea un rol funcțional în teologie. În centrul teologiei lui Luther stă adevărul că, în Isus Cristos, Dumnezeu S-a dat pe Sine complet și fără rezerve pentru noi. Reforma sa, s-a impus prin recunoașterea solemnă a suveranității lui Dumnezeu în mântuire. În Cristos, Dumnezeu suveran este în favoarea noastră nu împotriva noastră.

Principalele învățături promovate de Luther

Autoritatea Scripturii-Principiul sola Scriptura. Până la 20 de ani Luther a luat contact doar cu scrieri separate din Scriptură, după care învăța duminica. A găsit apoi o Scriptură și a luat-o cu el la mânăstire. De atunci a citit-o și recitat-o mereu. Luther a tradus Scriptura în limba germană, s-a folosit de inventarea tiparului și astfel a pus Scriptura la îndemâna tuturor celor interesați. Ca și predicator și teolog, Scriptura a devenit pentru Luther **norma hotărâtoare cu autoritate absolută**, a scos astfel Scriptura de sub dependența servilă față de Biserică, dependență care făcea Scriptura inferioară Bisericii. Biserica este creația Scripturii nu invers, chiar dacă Biserica a stabilit canonul Scripturii. Scriptura este mai pe sus de Biserică și conciliile ei. Scriptura este Cartea dată Bisericii, ca și comunitate de credincioși, care se adună și este condusă de Duhul Sfânt. Scriptura este „Cartea Duhului Sfânt și instrumentul Duhului Sfânt”. (2 Tim.3:15-17; 2 Petru1:20-21).

Justificarea numai prin Credință - Principiul sola fide justificate. Pentru Luther acesta nu era doar o învățătura printre alte învățături ci „rezumatul tuturor învățăturilor creștine”. „Aceasta este învățătura prin care Biserica rămâne în picioare sau cade. La nimic din această învățătură nu se poate renunța sau nimic din ea nu poate fi lăsat la nivel de compromis, chiar dacă s-ar surpa cerurile și pământul, iar toate lucrurile vremelnice ar fi distruse”. Luther a înțeles adevărul acesta studiind epistola către Romani. (Rom. 1:16-17)

Harul lui Dumnezeu și voința liberă a omului - Principiul sola gratia. Unii teologi consideră că mântuirea este o rasplată, rezultatul faptelor bune facute în mod liber de către ființele umane (în special Pelagius). Harul este considerat pur și simplu capacitatea naturală pe care o are fiecare de a face ce este bine, de a asculta și împlini poruncile și de a caștiga astfel mântuirea. Luther s-a opus categoric acestei învățături spunând că voința liberă este afectată de păcat și în robia diavolului. El nu a negat voința liberă ca și capacitatea dată de Dumnezeu de a lua decizii obișnuite, de a face față responsabilităților umane în lume. Voința liberă nu poate să acționeze însă asupra propriei mântuiri (Efes.2:4-10). Scopul harului este să ne elibereze din iluzia libertății, care este de fapt sclavie, și să ne îndrepte spre libertatea pe care o dă doar Dumnezeu. Puterea de decizie devine cu adevărat liberă când voința a primit harul lui Dumnezeu.

(Eseu inspirat din :G. Timothty, Teologia reformatorilor, editura I. B. Emanuel, Oradea 1998)

ISTORIA UNUI IMN

rubrică îngrijită de Patrick David-Izvernar

Compozitoare a peste 500 de imnuri creștine, Phoebe Palmer Knapp (1839-1908) i-a cântat melodia imnului ”Ce bucurie am în Isus!” poetei Fanny Crosby și a întrebat-o: ”Ce îți spune această melodie ție?”, iar Crosby a răspuns: ”Ce bucurie am în Isus!” și imediat a început să recite prima strofă a bine-cunoscutului imn. Knapp a fost una dintre sutele de compozitori care au lucrat cu Fanny Crosby. Și nu era neobișnuit pentru unul din textele lui Crosby să fie inspirat de o melodie deja existentă.

Fanny Crosby (1820-1915), oarbă de la vârsta de șase săptămâni, a fost creștină metodistă, care a început să compună imnuri de la 6 ani. La 15 ani era studentă la Institutul pentru orbi din New York urmând, pe urmă și cursurile facultății Institutului, iar de la 22 de ani tot acolo a predat retorică și istorie. Autoare a mai mult de 8000 de texte pentru imnuri creștine, ea s-a inspirat din propria călătorie de credință. Textele sale pentru cântări erau compuse pentru muzica celor mai cunoscuți compozitori de muzică creștină din perioada ei. Probabil cântarea a cunoscut cea mai mare răspândire în perioadele de treziri spirituale începute de D.L. Moody și I.D. Sankey în Statele Unite și Marea Britanie.

(<https://www.umcdiscipleship.org/resources/history-of-hymns-blessed-assurance>)

Traducerea din CÂNTĂRILE EVANGHELIEI versiunea nouă

Ce bucurie am în Isus!
O viață nouă El mi-a adus.
Ce moștenire mi-a dăruit,
Și pe vecie m-a mântuit.

R: În veci cânta-voi că-s fericit:
Isus pe cruce m-a mântuit!
În veci aceasta eu voi cânta:
"Te-ador, Isuse, ești viața mea!"

2. Cu bucurie inima mea
Una cu Domnul să fie-ar vrea.
El pace sfântă îmi dă din plin,
Înviorat sunt prin har divin.

3. Ce fericit sunt și liniștit,
Pe brațul Lui mă simt odihnit.
Eu știu prea bine și spun mereu:
"Domnul e viața și e al meu!"

Traducerea din CÂNTĂRILE EVANGHELIEI versiunea veche

1. O, ce simțire, L-am pe Isus;
Asta mă face așa voios,
Că sunt moștean al cerului `nalt,
Și mântuire că am aflat.

R: În veci cânta-voi că-s fericit;
Acum prin Isus sunt mântuit;
În veci aceasta voi cânta eu;
Laud pe Isus că e al meu.

2. Inima mea cu bucurie,
Cu Isus una vrea să fie,
Pacea-I în mine locuiește,
Harul Lui mă înveselește.

3. Ce fericire, pace sfântă,
Pe brațele Lui am odihnă.
A ști, e bine, o știu și eu,
Isus, Viața-mi este al meu.